

Sažetak:

Bogatstvo hrvatskoga morfološkoga sustava između ostaloga omogućuje odmak od uobičajenoga načina funkcioniranja jezika koji podrazumijeva ekonomičnost, odnosno zapreku postojanja dvaju oblika istoga značenja (iste gramatičke funkcije). U središtu izlaganja bit će fleksijska morfologija hrvatskoga koja obiluje kontekstualno neuvjetovanim paralelnim oblicima bilo cijelih paradigama (npr. *galeb* > *galebi/galebovi*, *dug* > *duži/dulji*, *skitati* > *skitam/skićem*) bilo njihovih dijelova (npr. Gmn *kruškā/krušaka/kruški*, ljd *radosti/radošću*, Gmn *mravi/mrava*), što je potaklo sve brojnija istraživanja ove pojave, najvećim dijelom u sklopu teorije o morfološkom *preobilju* (engl. *overabundance*). Pokazat će se u kojim se sve kategorijama pojavljuju paralelni oblici te kako se oni istražuju s pomoću Baze hrvatskih morfoloških dubleta. Raspravit će se i o implikacijama koje dobiveni podatci o morfološkom preobilju pojedinih kategorija/leksema mogu imati na njihov budući leksikografski opis i normativni status.